

Lator László

MI EZ AZ ÜNNEP?

Mi ez az ünnep? Mit keresek én itt
ezen a szürke, nincs-szegélye téren?
Ugyan miért kellett épp ezt a helyet –
se ház, se domb-völgy, se egy szál növény itt,
ki-mi, akinek ebben kedve telhet?

Hosszú asztalok, s itt-ott mintha sátrak –
nagy, össze nem szokott vendégsereg.
Úgy sejtem, hogy se hallanak, se látnak,
ismerősök és ismeretlenek,
feszengenek a rájuk rótt szerepben,
ezektől is, azoktól is viszolygok.

Nyugtalanít, hogy ezen az egészen
kívül vagyok, hogy nem értem a dolgot,
s nem akaródzik félrenézni mégsem.

Ott ül az asztal közepén, világít
sápadtsága a szűk sötét ruhában.
Gyöngédségében van valami szándék.
Néz rám, s értem: el innen, ismeretlen
helyre kell néma parancsára mennem.

S jól tudom, még ha vissza is találnék,
régen nem lesz itt senki-semmi.

Valaki ocsmány átverésre készül.

Talán lehetne még ellene tenni –
vagy jobb lesz kimaradni az egészből?

(Holmi, 2006/1.)